

การสัมภาษณ์เจาะลึกลูกจ้างหญิงย้ายถิ่น

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นจำนวน 20 คน

1. นางสาวศรี (นามสมมติ)

อายุ 28 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บซีปกางเกงกีฬา

สถานภาพ สมรส มีบุตร 1 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 3 ปีแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,400 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา จังหวัดขอนแก่น โดยไปอาศัยอยู่กับญาติที่นั่น

หลังจากจบการศึกษาแล้วกลับมาอยู่กับบิดามารดา ที่จังหวัดบุรีรัมย์

บิดา มารดา มีอาชีพทำนา จึงมีความตั้งใจจะมาช่วยบิดา มารดาทำนาแต่พื้นที่นาแห้งแล้งทำนาไม่ได้ผล จึงออกหางานทำในจังหวัดบุรีรัมย์ แต่หางานไม่ได้จึงย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมืองพร้อมกับญาติสนิท และได้ทำงานรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมที่กรุงเทพฯ รายได้ 3,000 บาท/เดือน ทำงานอยู่ 1 ปี รายรับไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับค่าครองชีพที่สูงมาก จึงไม่ได้ส่งเสียบิดา มารดา และไม่ไปรบกวนเงินจากที่บ้านเลย

สมัครทำงานที่นี่เพราะมีคนรู้จักแนะนำให้สมัคร ทำให้มีเงินเดือนประจำที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมถึงแม้จะไม่มีหนี้สิน แต่ก็ยังไม่ค่อยพอใจหลังจากมาอยู่ที่นี่แล้วมีเพื่อนมากขึ้น และเพื่อนชอบรับการเป็นสมาชิกในกลุ่ม ในขณะที่ปฏิบัติงานได้รับความร่วมมืออย่างดีเสมอ มีผู้บังคับบัญชาคอยแนะนำในสิ่งต่างๆอยู่เสมอ เมื่อมีปัญหาที่ปรึกษากันภายในครอบครัวกับสามี คนในครอบครัวทำให้รู้สึกอบอุ่น มั่นใจ และปลอดภัย จึงทำงานด้วยความสบายใจไม่มีปัญหาในการปรับบทบาทของตนเอง อยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุข รวมทั้งร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน และหน่วยงานเสมอๆ

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ ทำให้คุณสมศรียังไม่คิดที่จะกลับไปบุรีรัมย์ในระยะนี้ คิดว่าตนเองโชคดีที่ทำงานราชการ ถ้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าโรงงานเลิกกิจการก็ต้องตกงานแน่ แต่ตั้งใจว่าในอนาคต จะเก็บเงินก้อนหนึ่งไปทำทุนงานทอผ้าไหมชายที่จังหวัดบุรีรัมย์

ความคิดเห็น สำหรับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำของประเทศไทยขณะนี้ แรงงานที่ตกงานอยู่ในเมือง ต้องย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมของตนแน่นอนไม่สามารถอยู่ในเมืองได้เพราะค่าครองชีพสูงมาก และไม่มีการให้ค่า ส่วนแรงงานในต่างจังหวัดจะไม่ย้ายถิ่นเข้ามาด้วย เพราะสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ในเมืองไม่แตกต่างจากชนบทมากนักบางจังหวัดดีกว่าในเมืองด้วย จึงคิดว่าแนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นต้องลดลงอย่างมาก

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

2. นางสาววิภา (นามสมมติ)

อายุ 27 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บกระเป๋า

สถานภาพโสด

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 4 ปี 1 เดือน แล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,200 บาท

จบการศึกษาระดับปวส. ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดแพร่

บิดา มารดา ประกอบอาชีพทำนา ที่จังหวัดแพร่

หลังจากจบการศึกษาแล้ว บิดา มารดา ต้องการให้ทำงานราชการ เพื่อจะได้มีอาชีพที่มั่นคง สำหรับคุณวิภาแล้วมีความต้องการจะศึกษาต่อให้จบระดับปริญญาตรี

สมัครทำงานที่นี้ตามคำชักชวนของเพื่อนบ้าน จึงเป็นที่พอใจของทุกฝ่าย จึงย้ายถิ่นมาคนเดี๋ยวล้อมาอาศัยอยู่กับญาติ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในเมืองสูงมาก ทั้งค่าใช้จ่ายในการศึกษา และค่าใช้จ่ายประจำวัน ทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย จึงมิได้ส่งเสีย บิดา มารดาเลย แต่พยายามตั้งใจทำงานอย่างดี ได้รับกำลังใจจากบิดา มารดา อยู่เสมอ และมีญาติคอยให้การช่วยเหลือจึงทำให้รู้สึกว่าจะไม่มีความลำบากใจ หลังจากย้ายเข้ามาอยู่ในเมือง ส่วนการปฏิบัติงานคิดว่าทำได้ดีแล้ว ไม่มีปัญหาในการปรับตนเองให้เข้ากับกฎ ระเบียบต่างๆของทางราชการ เข้ากับเพื่อนและผู้บังคับบัญชาได้ดี มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม รู้สึกอบอุ่นและมั่นใจในการปฏิบัติงาน เข้าไปมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานอย่างดีเสมอ

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนั้นตกต่ำมาก ทำให้คุณวิภาฯ ยังไม่มี
 แนวโน้มที่จะย้ายกลับจังหวัดแพร่ ระยะเวลาที่แน่นอน เพราะถ้าตงงานระยะนี้คงหางาน
 ทำยากลำบาก แต่ตั้งใจว่าในอนาคตจะเก็บเงินเป็นทุนไปเปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้าที่
 จังหวัดแพร่สามารถอยู่ดูแล บิดา มารดา ด้วย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงงานในภาวะวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขณะนี้ว่า คิดว่า
 แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นจะน้อยลงอย่างมาก เพราะในเมืองไม่มีงานให้ทำ มีแต่
 จำนวนคนตงงานเพิ่มขึ้น ค่าครองชีพก็สูงกว่าต่างจังหวัดมาก ใครมีพื้นที่ไร่นา ขณะนี้
 ก็จะทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ เพื่อที่จะอยู่รอดในสภาพสังคมปัจจุบัน

การสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะ
 เวลาการย้ายถิ่นมานาน รายได้สูง การศึกษาสูง และได้รับการสนับสนุนทางสังคม
 มาก จะสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

3. นางสาวกรร (นามสมมติ)

อายุ 30 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างย៉า

สถานภาพเคยสมรสและหย่ากับสามีแล้ว มีบุตรต้องเลี้ยงดู 2 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 4 ปี แล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,900 บาท

จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด นครราชสีมา

บิดา มารดา ประกอบอาชีพทำนา อยากให้บุตรเป็นเจ้าของคนนา จึงต้องการให้ทำงานราชการเนื่องจากเป็นอาชีพที่มั่นคง

หลังจากจบการศึกษาแล้ว จึงย้ายถิ่นเข้ามาพร้อมกับบุตร

สมัครทำงานที่นี่เพราะมีคนรู้จักแนะนำ รายได้ไม่ค่อยเพียงพอกับค่าใช้จ่าย เพราะต้องส่งเสียลูกเรียน 2 คน จึงมิได้ส่งเสียให้บิดามารดา และบางครั้งยังขอความช่วยเหลือด้านการเงินจากทางบ้านด้วย มีหนี้สินและปัญหาห่วงวามมากมาย โดยเฉพาะทางด้านการเงิน ทำให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เกิดความเครียดบ่อย รู้สึกขาดที่พึ่ง ทำให้บางครั้งเบื่องานที่ปฏิบัติมาก รู้สึกเหนื่อยที่ต้องรับผิดชอบสิ่งต่าง ๆ มากมาย เมื่อชุมชนและหน่วยงานจัดกิจกรรมพิเศษขึ้น ตนเองก็ไม่มีเวลาจะให้ เพราะต้องคอยดูแลลูก ๆ และยุ่งกับงานบ้านเสมอ ทำให้มีปัญหาในการปรับบทบาทให้เข้ากับสภาวุฒดล้อมต่างๆ

สำหรับในสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ทำให้ คุณสุนทรไม่คิดที่จะย้ายกลับไปภูมิลำเนาเดิมแน่นอน เพราะรายได้จะไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายของบุตร และคงไม่ย้ายกลับไปนครราชสีมาแล้วเพราะต้องการให้บุตรเรียนให้สูง และมีงานดี ๆ ทำ ถ้ากลับภูมิลำเนาเดิม ก็มีแต่อาชีพทำนาให้ทำ

เสนอความคิดเห็น สำหรับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำของประเทศไทยขณะนี้ว่า แรงงานในเมืองส่วนใหญ่เป็นแรงงานจากต่างจังหวัด เมื่อตงงานก็จะกลับภูมิลำเนาเดิมของตนอย่างแน่นอน โดยเฉพาะคนรู้จักและญาติของตน ส่วนใหญ่กลับไปทำกินในที่ดินของตน เพื่อหาเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวให้อยู่รอด ส่วนแรงงานที่อยู่ในชนบทอยู่แล้ว ไม่มีแนวโน้มที่จะเข้ามาหางานทำในเมือง เพราะทราบจากสื่อต่าง ๆ ว่า คนในเมืองตงงานกันมาก ไม่มีงานทำโรงงานต่าง ๆ ก็เลิกกิจการ แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นจึงลดลงเช่นกัน

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีรายได้ต่ำ การศึกษาน้อย และได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย จะมีการปรับบทบาททางสังคมไม่ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

4. นางสาวสุพา (นามสมมติ)

อายุ 22 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บกางเกงกีฬา

สถานภาพโสด

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 10 เดือน

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,100 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ของการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

บิดา มารดา ประกอบอาชีพทำสวนยาง

หลังจากจบการศึกษาแล้ว คุณสุพามีความต้องการที่จะศึกษาต่อในเมือง จึงต้องการเข้ามาหางานทำในเมือง บิดา มารดา ต้องการให้ทำงานราชการ เพื่อนจึงแนะนำให้มาสมัครที่นี่ จึงย้ายถิ่นเข้ามาคนเดียว

สมัครเข้าทำงาน แล้วจึงสมัครเรียนระดับปวช.(ภาคค่ำ) ที่สถานศึกษาในจังหวัดนนทบุรี เข้าบ้านอยู่คนเดียว เงินเดือนไม่ค่อยพอใช้จ่าย ในเรื่องส่วนตัวอยู่แล้วจึงมิได้ส่งเสียบิดา มารดา แต่ก็ไม่มีหนี้สิน การปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบันคิดว่ายังขาดความชำนาญ ผลงานไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ขาดเพื่อนและคนเอาใจใส่ เพราะย้ายเข้ามาอยู่ไม่นาน เมื่อมีปัญหาจึงไม่มีผู้ที่จะปรึกษาด้วย การปรับบทบาทต่าง ๆ จึงมีปัญหาอยู่มาก ทั้งด้านส่วนตัว และการปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ การร่วมทำกิจกรรมของหน่วยงานนั้นก็เข้าร่วมบ้างเป็นบางครั้ง สำหรับคุณสุพาไม่คิดที่จะย้ายไปกลับสุราษฎร์ธานี ยังต้องการทำงานที่นี่ ต้องการศึกษาต่อ และอยู่อย่างเป็นส่วนตัว

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศขณะนี้ตกต่ำมาก ถ้ากลับไปคงต้องทำสวนยาง แต่คุณสุพิศต้องการรับราชการต่อมากกว่า เพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงส่วนเรื่องในอนาคตยังตอบไม่ได้

เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงงาน ในภาวะวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขณะนี้ว่า แรงงานหญิงย้ายถิ่นมีแนวโน้มที่จะลดลง เพราะในเมืองไม่มีงานทำ ค่าครองชีพสูงมากกว่าในชนบทที่สามารถปลูกเองกินเองได้ และผู้ที่ทำงานในเมืองก็มีแนวโน้มจะย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมมาก เพราะไม่สามารถทนต่อสู้กับสภาพที่ลำบากยากแค้น รายได้ไม่พอกับรายจ่ายในเมืองได้

การสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุน้อย ระยะเวลากการย้ายถิ่นน้อย รายได้ต่ำ การศึกษาน้อย และได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย จะมีการปรับบทบาททางสังคมไม่ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

5. นางอุไร (นามสมมติ)

อายุ 31 ปี

ปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุประจำ

สถานภาพสมรสแล้ว มีบุตร 1 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 4ปี8เดือน แล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,100 บาท

จบการศึกษาระดับปวช. โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จังหวัดเลย

บิดาและมารดา แยกกันอยู่ บิดารับราชการอยู่จังหวัดลพบุรี มารดาไม่ได้ทำงาน แต่เลี้ยงลูกให้อยู่ที่จังหวัดเลย

หลังจากจบการศึกษา หางานทำไม่ได้ในจังหวัดเลย พื้นที่ไร่นาแห้งแล้งมาก ญาติ จึงชวนย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง หลังจากเข้ามาได้ทำงานเป็นลูกจ้างบริษัท ในกรุงเทพฯ เกือบ 1 ปี ได้เงินเดือน 6,000 บาท แต่งงานไม่มั่นคง อาจตกงาน เมื่อไหร่ก็ได้

สมัครเป็นลูกจ้างที่นี่ ปัจจุบันเงินเดือนไม่ค่อยเพียงพอกับรายจ่าย แต่ก็ไม่มีหนี้สิน การใช้ชีวิตมีความอบอุ่นได้รับกำลังใจจากครอบครัวอย่างดี เมื่อมีปัญหาสามารถปรึกษาและเสนอความคิดเห็นต่าง ๆ กับเพื่อนๆ ได้เสมอ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการปรับบทบาทให้เข้ากับเพื่อน ผู้บังคับบัญชา และระเบียบต่างๆ ของทางราชการ จึงคิดว่าตนเองปฏิบัติงานได้เหมาะสม กับตำแหน่ง และมีผลงานที่ดีได้รับคำชมเชยว่าละเอียดรอบครอบจากผู้บังคับบัญชา

สำหรับสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ คุณอุไรยังไม่คิดจะกลับไป
จังหวัดเลย แต่ในอนาคต ถ้าเศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้น ก็มีความหวังว่าจะ
เก็บเงินสักก้อนเป็นทุนกลับไปค้าขายอยู่กับบุตร และมารดาที่จังหวัดเลย

เสนอความคิดเห็นสำหรับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของไทย ที่มีต่อแรงงาน
ชนบทขณะนี้ ว่าแนวโน้มการอพยพย้ายถิ่นของแรงงานหญิงเข้าสู่เมืองจะลดลงมาก
เพราะชนบทมีงานให้ทำมากกว่า ค่าใช้จ่ายในเมืองสูงมากในเมืองมีแต่คนตกงานแย่ง
กันทำงาน จึงไม่มีใครคิดจะเข้ามาทำงานในเมืองกันแล้ว

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะ
เวลาการย้ายถิ่นมานาน รายได้สูง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะ
สามารถปรับตัวทางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

6. นางวิไล (นามสมมติ)

อายุ 35 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บผ้า

สถานภาพสมรส แล้ว มีบุตร 1 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 4 ปี 10 เดือน แล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,400 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์

หลังจบการศึกษาแล้วช่วยบิดา มารดา ทำไร่ นา แต่พื้นดินแห้งแล้ง ต้องไปรับจ้างทำที่อื่น เมื่อทำไม่ไหว เพราะงานหนักมาก จึงหางานอื่นทำแต่ไม่มี จึงชวนเพื่อนย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง หลังจากเข้ามาได้ทำงานในโรงงานที่จังหวัดสมุทรปราการ มีรายได้ 1,500 บาท ต่อเดือน ทำอยู่ไม่กี่เดือน

สมัครทำงานที่นี่โดยส่งบุตรไปให้บิดา มารดาซึ่งมีอาชีพรับจ้างทำไร่ที่จังหวัดนครสวรรค์เลี้ยงดู โดยตนเองเป็นผู้ส่งเสียทั้งบุตรและ บิดา มารดาด้วย สามีทำงานเช็ดรถให้ผู้บังคับบัญชา เพื่อหารายได้พิเศษเพิ่ม นอกเหนือจากการเป็นลูกจ้างประจำที่นี่มีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดมาก ทำให้มีเงินใช้อย่างไม่เดือดร้อนในสภาพเศรษฐกิจเช่นนี้ การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความราบรื่น ได้รับการยอมรับจากเพื่อน และผู้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาก็มีผู้แนะนำ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เสมอความคิดเห็นของคุณวิไลมักได้รับคำชมเชยจากเพื่อนๆ เสมอจึงรู้สึกอบอุ่น มั่นใจในการดำรงชีวิตในเมือง และการปฏิบัติงานก็มีความตั้งใจให้ผลงานคืออยู่เสมอ และ

คิดว่าการปรับบทบาทได้ดี และทำงานได้เหมาะสมกับตำแหน่งแล้ว เมื่อมีกิจกรรมพิเศษภายในหน่วยงาน ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออย่างดีเสมอมา

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ คุณวิไลและสามียังไม่คิดจะย้ายกลับภูมิลำเนาเดิม ต้องการรับราชการ ซึ่งเป็นอาชีพที่มั่นคงดีอยู่แล้ว ตั้งใจปักหลักอยู่ที่นนทบุรีนี้เลย เพราะทางนครสวรรค์หางานทำยากมาก ที่ดิน ไร่ นา ก็ไม่มี ต้องรับจ้างทำ ถ้าเก็บเงินได้มากขึ้นจะรับบิดา มารดา มาอยู่ด้วยไม่ให้งานแล้ว

ความคิดเห็นสำหรับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำขณะนี้ว่า แรงงานในเมืองส่วนมากจะตกงาน โรงงานเลิกกิจการ หางานไม่ได้ จึงหันกลับสู่อุบัติภูมิลาเนาเดิมของตนทั้งนั้น ส่วนผู้ที่อยู่ต่างจังหวัด ก็หางานแถวบ้านตนทำกันยังพอเลี้ยงชีพได้ ไม่มีใครอยากเข้ามาหางานทำในเมืองตอนนี้ จึงคิดว่า แนวโน้มการอพยพของแรงงานหญิงย้ายถิ่นจะลดลงเรื่อยๆ

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน รายได้สูง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

7. นางสาว มาลี (นามสมมติ)

อายุ 20 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บกระเป๋า

สถานภาพโสด

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 1 ปี 4 เดือน

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,300 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสุพรรณภูมิ จังหวัดสุพรรณบุรี

บิดามารดา เข้าที่ดินทำนาที่จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่มีที่นาของตนเอง และสภาพดิน
เค็มมากทำให้ปลูกข้าวไม่ได้ผล

หลังจากจบการศึกษา มีญาติมาชักชวนให้สมัครเป็นลูกจ้างข้าราชการที่นี่ จึงย้าย
ถิ่นเข้ามาในเมืองตามลำพัง แล้วเข้าบ้านอยู่เอง เพื่อมีอาชีพที่มั่นคงทำ แต่รายได้
ยังไม่เพียงพอกับรายจ่ายค่าครองชีพที่สูงขึ้นมาก แต่ไม่มีหนี้สินไม่ได้ส่งเสียบิดามารดา
หลังจากย้ายถิ่นมาอยู่ยังไม่ค่อยสนิทกับใครมาก จึงต้องระวัง เมื่อจะทำอะไรก็ไม่
ค่อยมั่นใจ มีความกังวลใจ คาดผู้ที่จะคอยแนะนำ และแก้ปัญหา จึงทำงานไปเรื่อยๆ
เหมือนว่าอยู่โดดเดี่ยวคนเดียว บางครั้งเหงา ซัดกำลังใจ มีปัญหาอีกหลายประการ
ที่ต้องการความช่วยเหลือ แต่ไม่รู้จะหันไปพึ่งใคร การปรับบทบาททางสังคมจึงมีการ
ปรับที่น้อยมาก การปฏิบัติหน้าที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ไม่ชอบระเบียบ กฏเกณฑ์ มากมาย
ที่ราชการกำหนดขึ้นมา ไม่ชอบร่วมกิจกรรมของหน่วยงาน ชุมชน เพราะไม่ค่อยมี
เพื่อนจึงรู้สึกไม่สนุก เปื่อ บางครั้งรู้สึกว่าจำเป็นต้องทำงาน มากกว่าทำเพราะรัก
ในการทำงาน

สำหรับสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ ทำให้คุณมาลียังพอใจที่จะมีงานทำยังไม่คิดถึงการย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมเพราะย้ายมาได้ไม่นาน แต่ในอนาคตจะสะสมทุนกลับไปค้าขาย และอยู่กับ บิดา มารดา ที่จังหวัดสุพรรณบุรี

เสนอความคิดเห็นสำหรับวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ของประเทศไทยขณะนี้ แรงงานในเมืองตกรงานกันมาก จึงมีการอพยพย้ายถิ่นกลับภูมิลำเนาเดิม สำหรับแรงงานที่อยู่ในต่างจังหวัดจะมีการอพยพเข้ามาในเมืองน้อยเพราะงานหายาก สินค้าราคาแพงมาก รายได้จึงไม่พอกับรายจ่าย ดังนั้น แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นเข้ามาในเมืองจึงลดลงด้วย

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุน้อย ระยะเวลากการย้ายถิ่นน้อย รายได้ต่ำ การศึกษาน้อย และได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย จะมีการปรับบทบาททางสังคมไม่ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

8. นางนฤมล (นามสมมติ)

อายุ 31 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ลูกมือช่างเย็บกางเกง

สถานภาพเป็นหม้าย สามีเสียชีวิตแล้ว มีบุตร 2 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเมือง 5 ปี

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,400 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยสงเคราะห์ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

บิดา มารดา ประกอบอาชีพทำนาที่อยุธยา

หลังจบการศึกษาช่วยพ่อแม่ทำงาน รายได้ไม่มั่นคง แนนอน จึงย้ายมาพร้อมกับ
ญาติ เข้ากรุงเทพฯ สมัครเป็นพนักงานขายของ ทำอยู่เกือบปี รายได้ 3,500 บาท
ต่อเดือน

สมัครลูกจ้างที่นี่ เนื่องจากต้องเลี้ยงดูลูก 2 คน ทำให้รายได้ไม่
ค่อยพอกับรายจ่าย แต่ก็มีญาติคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำช่วยเหลือโดยตลอด และไว้
ใจได้พอที่จะพูดคุยปัญหาต่าง ๆ ให้ฟังได้ มีเพื่อนสนิทคอยให้กำลังใจ และเชื่อถือใน
ความสามารถ ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในเมืองได้อย่างอบอุ่น ปลอดภัย การ
ทำงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่มีปัญหา และตนเองยังสามารถ
เข้ากับกลุ่มของชุมชนได้ดี เข้าร่วมกิจกรรมทั้งชุมชนและสถานที่ทำงานอย่างสม่ำเสมอ
แสดงถึงความสามารถสูงในการปรับบทบาททางสังคม

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ ไม่ค่อยมั่นคงนัก แม้ที่เคยนึกถึงการกลับไปยังภูมิลำเนาของตนเสมอ แต่ยังไม่กลับไปเพราะเศรษฐกิจช่วงนี้ของประเทศไทยตกต่ำมาก จะทำให้พ่อแม่ลำบากเพิ่มภาระให้ท่านมากขึ้น จึงจะเก็บเงินเป็นทุนให้มากพอก่อน แล้วกลับไปลงทุนทำไร่ นา สวนผสม เพื่อเพิ่มรายได้ และความมั่นคงให้ครอบครัว

ความคิดเห็นสำหรับเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ว่า แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นที่อพยพเข้าเมืองจะลดลงแน่นอน และแรงงานที่อยู่ในเมืองจะอพยพกลับภูมิลำเนาเดิมเพราะงานหายากมากขึ้น ค่าใช้จ่ายสูง ความเสี่ยงที่จะถูกหลอกในเมืองก็สูง จึงไม่มีแรงจูงใจอะไรที่จะดึงดูดให้แรงงานเข้ามาในเมือง

การสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน รายได้สูง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

9. นางกฤษา (นามสมมติ)

อายุ 29 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ลูกจ้างผลิตเครื่องหมาย

สถานภาพสมรส

ย้ายเข้ามาอยู่ในเมือง 4 ปีแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,100 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนในจังหวัดเชียงราย

บิดา มารดาประกอบอาชีพ ทำนา อยู่ที่จังหวัดเชียงราย ที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หลังจากจบการศึกษาจึงช่วยพ่อ แม่ทำนา แต่รายได้จากการทำนาไม่มั่นคงนัก ดินไม่ค่อยอุดมสมบูรณ์ บางปีฝนตกน้อย ทำให้ขาดน้ำที่ใช้ในการทำนาอีก พ่อแม่ก็มีอายุมากขึ้น ต้องจ้างแรงงานมาช่วยทำนา ถ้าปีไหนแห้งแล้วก็จะขาดทุน ทำให้ตนเองคิดย้ายถิ่นเข้ามาที่สามเวิ้งในเมือง สามเวิ้งเข้ารับราชการทหาร

สมัครเข้าเป็นลูกจ้างของกรมพลศึกษาทหารบก เพื่อหวังมีรายได้ที่มั่นคงสามารถส่งเสียพ่อแม่ที่เชียงรายได้ ตนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นทั้งที่บ้านและที่ทำงานเสมอ และได้รับความไว้วางใจอย่างมากจากเพื่อนๆ และผู้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาก็สามารถพูดคุยกับเพื่อนสนิท และรับคำแนะนำดี ๆ มาเสมอ ทำให้การดำเนินชีวิต มีความสุข อบอุ่น ไม่ค่อยมีปัญหามากนัก แล้วยังใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนที่พักอาศัยอยู่ และงานกิจกรรมพิเศษของกรมพลศึกษาเสมอ

ตนเองสามารถปรับบทบาทของตนให้เข้ากับชุมชน สภาพแวดล้อม ระเบียบต่าง ๆ ของสังคมที่อยู่ปัจจุบันได้ดี

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ ยังไม่คิดที่จะกลับไปภูมิลำเนาใน
ระยะนี้ แต่ถ้ามีโอกาสเก็บเงินได้มาก ๆ จะกลับไปทำไร่ผลไม้ที่เชียงราย เพราะ
อากาศเหมาะสำหรับปลูกพืชเมืองหนาว และต้องการดูแลพ่อแม่ซึ่งมีอายุมากด้วย

ความคิดเห็นทางด้านสภาพแรงงานต่างจังหวัดนั้น คิดว่า ยังมีแรงงานหญิง
ย้ายถิ่นเข้ามาในเมืองต่อไป เพราะแรงงานส่วนมากมักต้องการประสบการณ์ แต่
แรงงานที่อยู่ในเมืองจะอพยพย้ายถิ่นกลับ เพราะเห็นสภาพความจริงในเมืองที่มีแต่
ความลำบาก เสื่อมโทรมขึ้นเรื่อย ๆ

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะ
เวลาการย้ายถิ่นมานาน รายได้สูง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะ
สามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

10. นางน้ำผึ้ง (นามสมมติ)

อายุ 28 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ลูกมือเย็บกางเกงฝึก

สถานภาพสมรสแล้ว มีบุตร 1 คน

ย้ายเข้ามาอยู่ในเมือง 2 ปีแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,200 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทุ่งกะโล่วิทยา จังหวัดอุดรดิตร

หลังจากจบการศึกษา ทำงานรับจ้างรายวัน วันละ 100 บาท ที่จังหวัดอุดรดิตร รายได้ไม่พอใช้เมื่อเทียบกับรายจ่ายขณะนั้น ทำให้ตนเองต้องดิ้นรนสมัครเข้าเป็นลูกจ้างตามหน่วยงานของราชการ

สมัครงานที่โรงงานผลิตสิ่งอุปกรณนี้ จึงอพยพครอบครัวมาเข้าบ้านในเมือง เนื่องจากรายจ่ายในเมืองสูงมาก สามีและตนเองจึงหารายได้พิเศษด้วยการรับเย็บผ้าโหล มีรายได้เพิ่มอีกเดือนละ 2,000 บาท ทำให้ชีวิตในเมืองดีขึ้น รายได้มั่นคงขึ้น แต่มิได้ส่งเสียพ่อแม่ที่บ้าน เพราะพ่อแม่มีงานทำอยู่ทั้ง 2 คน ที่จังหวัดอุดรดิตร ไม่ลำบาก พ่อแม่มีส่วนสนับสนุนมากที่จะให้รับราชการ รู้สึกว่าเป็นศักดิ์ศรีแก่ครอบครัว เมื่อถึงเทศกาลวันหยุดจึงพาครอบครัวกลับบ้านเยี่ยมบ้านเสมอ เล่าเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้พ่อแม่ฟังเพื่อรับกำลังใจ คำแนะนำในการแก้ปัญหา เพื่อนและผู้บังคับบัญชาให้ความไว้วางใจ ในการมอบหมายงานสำคัญ เมื่อมีปัญหาที่มีผู้คอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแบ่งเบาภาระต่าง ๆ ทำให้มีกำลังใจในการดำเนินชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานที่จัดขึ้นเสมอ และ

ไม่มีปัญหาในการปรับบทบาทของตนเองให้เข้ากับระเบียบ สภาพต่าง ๆ ของสังคม
ในปัจจุบันเลย

สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันตนเองไม่คิดจะกลับไปอยู่ที่อุดรดิตถ์เพราะไม่มีรายได้
จึงต้องการทำงานราชการไปก่อนเพื่อเก็บสะสมทุน เมื่อตนอายุมากจะกลับไปเปิด
กิจการค้าขายของชำ อยู่กับครอบครัวที่อุดรดิตถ์

ความคิดเห็น ถึงแนวโน้ม แรงงานย้ายถิ่นในปัจจุบันจะลดลง เพราะบริษัท
และโรงงานต่างๆ ในเมืองล้มเลิกกิจการมากมาย ไม่มีงานให้ทำ ค่าครองชีพสูง
มาก รายได้ไม่พอกับรายจ่าย

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก และได้
รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุน
สนับสนุนสมมติฐาน

11.นางสาวเรไร (นามสมมติ)

อายุ 30 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บผ้า

สถานภาพโสด

ย้ายถิ่นเข้ามาในเมือง 1 ปี 4 เดือน

ปัจจุบันมีรายได้เดือนละ 4,300 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุโขทัย

หลังจบการศึกษาแล้ว ได้รับจ้างเย็บผ้ามีรายได้ดี แต่ไม่แน่นอนแล้วแต่ลูกค้า ประมาณเดือนละ 6,000-7,000 บาท แต่เนื่องจากทางบ้านไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง บิดาจึงต้องการให้รับราชการเพื่อความมั่นคงของตนเองต่อไปในอนาคต และเป็นพี่พี่ของบิดาได้ยามเจ็บป่วย (มารดาเสียชีวิตนานแล้ว) จึงได้ย้ายถิ่นมา ล่าจ้างคนเดี๋ยว มาเข้าบ้าน

สมัครเข้าทำงานกรมพลศึกษาฯ เมื่อมาอยู่ในเมืองรายได้ไม่ค่อยพอกับรายจ่าย ตนจึงได้ไปเป็นลูกจ้างร้านเสริมสวย ในวันเสาร์, อาทิตย์ เพิ่มรายได้ให้กับตนเอง อีกเดือนละ 1,400 บาท ถึงแม้ว่าการทำงานจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนในหน่วยงาน แต่เมื่อมีปัญหาบางอย่างที่ต้องการคนไว้วางใจพูดคุย ก็หาไม่ได้ บางครั้งเมื่อที่จะทำงาน รู้สึกขาดความมั่นใจ ขาดกำลังใจในการดำเนินชีวิต เหมือนที่ไม่มีใครสนใจ ญาติ พี่น้องก็อยู่ที่สุโขทัยหมด จนทำให้ตนเองอย่างกลับไปทำงานเย็บผ้าที่สุโขทัยเหมือนเดิม การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของหน่วยงานน้อย เพราะไม่มี

เพื่อนสนิท การปฏิบัติงานคิดว่าดีแล้ว มีปัญหาบ้างบางครั้งเพราะรู้สึกเบื่อๆ ระเบียบของหน่วยงาน ไม่ชอบการมีผู้บังคับบัญชา

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศขณะนี้ตกต่ำมากถ้ากลับไปอาจจะหางานทำไม่ได้ จึงต้องการรับราชการต่อมากกว่าเพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง และคิดว่าขณะนี้นางานราชการเป็นงานที่มั่นคงที่สุด ส่วนเรื่องในอนาคตยังตอบไม่ได้

เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงงาน ในภาวะวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขณะนี้ว่า แรงงานหญิงย้ายถิ่นมีแนวโน้มที่จะลดลง เพราะในเมืองไม่มีงานทำ ค่าครองชีพสูงมากกว่าในชนบทที่สามารถปลูกเองกินเองได้ และผู้ที่ทำงานในเมืองก็มีแนวโน้มจะย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมมาก เพราะไม่สามารถทนต่อสู้กับสภาพที่ลำบากยากแค้น รายได้ไม่พอกับรายจ่ายในเมืองได้

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีระยะเวลาการย้ายถิ่นน้อย รายได้ต่ำ การศึกษาน้อย และได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย จะมีการปรับบทบาททางสังคมไม่ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

12. นางเพ็ญ (นามสมมติ)

อายุ 31 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บผ้า

สถานภาพสมรสแล้ว มีบุตร 2 คน

ย้ายมาอยู่ในเมือง 3 ปี 10 เดือนแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,600 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนพุทธไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

หลังจากจบการศึกษาแล้วช่วย บิดา มารดา ประกอบอาชีพทำนา ที่จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วก็ย้ายถิ่นเข้ามากรุงเทพฯ เพราะพื้นดินแห้งแล้งทำนาไม่ได้ผลดี ราคาพืชผลตกต่ำมาก มาทำงานโรงงานเย็บผ้าในกรุงเทพฯ อยู่ 1 ปี

สมัครทำงานลูกจ้างกรมพลศึกษาจนถึงปัจจุบัน รายได้ที่ไม่พอกับรายจ่าย ทำให้สามีของตน ต้องดิ้นรนหารายได้พิเศษนอกเหนืองานประจำ ทำโดยเช่ารถแท็กซี่ขับ มีรายได้เพิ่มอีกเดือนละ 5,000 บาท จึงเพียงพอกับค่าใช้จ่าย ค่าเล่าเรียนบุตรอีก 2 คน สำหรับพ่อแม่มิได้ส่งเสีย เพราะรายได้กับรายจ่ายไม่ต่างกันมากนัก ต้องรับผิดชอบครอบครัว ครอบครัวอยู่อย่างอบอุ่น มีญาติและเพื่อนคอยให้กำลังใจเมื่อเกิดปัญหาและเมื่อต้องการคำแนะนำ หรือปรึกษาปัญหามักได้รับคำแนะนำที่ดีและเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจากเพื่อน สนิทเสมอ เพื่อนในหน่วยงานจะช่วยแบ่งเบาภาระในบางครั้งได้บ้าง และยอมรับข้อเสนอแนะของตน

143

เสมอ จึงมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตในเมือง สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างมี

เสมอ จึงมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตในเมือง สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุข การปฏิบัติงานดีตามความสามารถของตนอยู่แล้ว ทำงานมีประสิทธิภาพดี ทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และระเบียบของหน่วยงาน มีการปรับบทบาทให้เข้ากับสังคมในสภาพต่าง ๆ ได้ดี ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานเสมอ

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ ไม่ค่อยมั่นคงนัก แม้ตนเคยนึกถึงการกลับไปยังภูมิลำเนาของตนเสมอ แต่ยังไม่กลับไปเพราะเศรษฐกิจช่วงนี้ของประเทศไทยตกต่ำมาก และไม่มียานพาหนะ อีกทั้งยังต้องรับภาระค่าใช้จ่ายบุตรทั้ง 2 คน จึงจะเก็บเงินเป็นทุนให้มากพอก่อน แล้วกลับไปลงทุนทำสวนผลไม้ เพื่อเพิ่มรายได้ และความมั่นคงให้ครอบครัว

ความคิดเห็นสำหรับเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ว่า แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นที่อพยพเข้าเมืองจะลดลงแน่นอน และแรงงานที่อยู่ในเมืองจะอพยพกลับภูมิลำเนาเดิมเพราะงานหายากมากขึ้น ค่าใช้จ่ายสูง ความเสี่ยงที่จะถูกหลอกในเมืองก็สูง จึงไม่มีแรงจูงใจอะไรที่จะดึงดูดให้แรงงานเข้ามาในเมือง

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

13. นางสาวอรุณ (นามสมมติ)

อายุ 27 ปี

ปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่คลังพัสดุ

สถานภาพโสด

ย้ายถิ่นมาทำงานในเมือง 2 ปี 2 เดือน

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,700 บาท

จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

บิดามารดามีอาชีพรับจ้างที่จังหวัดพิษณุโลก ต้องการให้หางานราชการทำ เพราะมั่นคงต่อตนเองและครอบครัวในอนาคต หลังจากจบการศึกษาจึงย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำกับเพื่อน

สมัครเข้าเป็นลูกจ้างกรมพลอากาศ การที่ตนเองย้ายถิ่นเข้ามาพร้อมกันเพื่อนสนิท เมื่อมีปัญหาหรือต้องการคำแนะนำ จึงปรึกษาได้กับเพื่อนคนนี้ สำหรับเพื่อนที่หน่วยงาน และผู้บังคับบัญชาได้ให้การยอมรับผลงานปฏิบัติงาน ทำให้มีความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ ทำหน้าที่ตามตำแหน่งงานได้เหมาะสม ทำได้ดี ไม่รู้สึกเบื่อ ที่ต้องทำงาน ปฏิบัติตามคำสั่ง กฎ ระเบียบ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานเสมอ เป็นการปรับบทบาททางสังคมตามสภาพที่เปลี่ยนไปอย่างเหมาะสม

สำหรับสถานะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ทำให้ตนเองยังไม่คิดกลับไปทำงานยังภูมิลำเนา แต่ในอนาคตจะเก็บเงินสักก้อนกลับไปทำกิจการส่วนตัวที่พิษณุโลก จะได้อยู่ดูแลพ่อแม่ได้

เสนอความคิดเห็นว่าแนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นในอนาคตจะลดลง เพราะในเมืองหางานทำยากมากขึ้น เจ้าของกิจการเลิกกิจการไปมากมาย ค่าครองชีพในเมืองสูงมาก ส่วนแรงงานที่อยู่ในเมืองจะตกงานมากขึ้น เพราะกิจการต่าง ๆ ต่อสู้กับภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจไม่ไหว แรงงานที่ตกงานจะหางานทำยากขึ้น ค่าใช้จ่ายและปัญหาต่าง ๆ มีขึ้นมากมาย ในที่สุดแรงงานเหล่านี้จะอพยพกลับภูมิลำเนาเดิมของตน

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก มีระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน การศึกษาสูง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

14. นางอรวรรณ (นามสมมติ)

อายุ 33 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บผ้า

สมรสแล้วแต่ต้องแยกกันอยู่กับสามี เพราะงาน

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,700 บาท

จบการศึกษาระดับปวส. ที่โรงเรียนพระปฐมวิทยา จังหวัดนครปฐม

บิดามารดาซึ่งมีอาชีพทำสวนผลไม้ที่จังหวัดนครปฐม แต่ส่วนมีน้ำท่วมบ่อยครั้ง ทำให้พืชผลเสียหาย รายได้จึงไม่แน่นอน

หลังจากจบการศึกษาได้ทำงานในโรงเรียนจังหวัดนครปฐม ภายหลังต้องการได้งานประจำที่มั่นคงทำ จึงย้ายถิ่นเข้ามาทำงานคนเดียวและเช่าบ้าน

สมัครทำงานที่กรมพลศึกษา เข้ามาทำงานได้ 5 ปี ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,700 บาท ส่วนสามียังอยู่ที่นครปฐม ช่วยดูแลสวน การที่ต้องต่อสู้เผชิญชีวิตในเมือง ทำให้บางครั้งขาดความมั่นใจ ในการดำเนินชีวิต จะกลับมาบ้านที่นครปฐมซึ่งไม่ไกลจากนนทบุรีมากนัก เพื่อมาอยู่กับครอบครัว ทำให้สร้างขวัญและกำลังใจในการดำเนินชีวิต เพราะบางครั้งการเข้ามาอยู่เพียงลำพังจะรู้สึกโดดเดี่ยว เมื่อต้องการคำแนะนำหรือคนคอยช่วยแก้ไขปัญหา จะหาใครไม่ได้เลย ความอบอุ่นจึงมาจากครอบครัวเป็นหลักสำคัญ เพื่อนและผู้บังคับบัญชา ก็มีส่วนสนับสนุนบ้างในด้านยอมรับความสามารถความคิดเห็น ช่วยเหลือในบางโอกาส ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างสมบูรณ์มีประสิทธิภาพ คิดว่าตนเองเป็นลูกจ้างที่ดีของหน่วยงาน เอาใจใส่ในงาน ปฏิบัติตามกฎหมาย

ระเบียบของหน่วยงาน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานเสมอมา ถือว่าเป็น การปรับบทบาทที่พอเหมาะกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ทำให้ตนเองยังไม่คิดกลับไป ยังภูมิลำเนาในระยะนี้ยังไม่กลับไปแน่นอน เพราะเศรษฐกิจมีความไม่มั่นคง ค่า ครองชีพสูง งานข้าราชการทำให้เกิดความมั่นคงสำหรับครอบครัว ขอทำไปก่อน แต่ อนาคตต้องกลับไปอยู่ร่วมกับครอบครัวแน่นอนเช่นกัน

เสนอความคิดเห็นว่า แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นในอนาคตจะลดลง เพราะในเมืองจะมีคนตกงานมาก คนแข่งงานกันทำ ค่าครองชีพสูง สิ่งเหล่านี้สื่อ ต่าง ๆ แสดงให้เห็นมาก ทำให้ชาวชนบทรู้สภาพความเป็นจริง จึงยินดีที่จะใช้ ชีวิตในชนบทมากกว่าเข้ามาลำบากในเมือง

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก รายได้สูง การศึกษาสูง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททาง สังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

15. นางสาวนภา (นามสมมติ)

อายุ 18 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างย៉า

สถานภาพโสด

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 8 เดือน

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,100 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ 3 โรงเรียนหนองหอยวิทยา จังหวัดหนองคาย

บิดา มารดามีอาชีพทำนา แต่ฝนไม่ค่อยตก ทำนาได้ผลน้อย พื้นที่แห้งแล้ง
ขายข้าวไม่ได้ราคา

หลังจบการศึกษาแล้วจึงย้ายถิ่นเข้ามาในเมืองพร้อมกับเพื่อนหางานทำ และ
มาสมัครที่นี้ รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย แต่ไม่มีหนี้สิน และไม่ได้ส่งเสียบิดามารดา

สมัครทำงานที่นี่ได้รู้จักเพื่อนมากมาย เนื่องจากเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี
หลังจากเข้าทำงานที่นี่ไม่นานมีเพื่อนสนิทมากมาย เมื่อเสนอความคิดเห็นจะได้รับการ
ยอมรับอย่างมากจากเพื่อน เมื่อมีปัญหาที่สามารถพูดคุยกับเพื่อนสนิท และรับคำแนะนำ
ดี ๆ มาเสมอ ทำให้การดำเนินชีวิต มีความสุข อบอุ่น ไม่ค่อยมีปัญหามากนัก
แล้วยังใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนที่พักอาศัยอยู่ และงานกิจกรรมพิเศษ
ของกรมพลฯ เสมอ คิดว่าตนเองสามารถปรับบทบาทของตนให้เข้ากับชุมชน สภาพ
แวดล้อม ระเบียบต่าง ๆ ของสังคมที่อยู่ปัจจุบันได้ดี

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ทำให้ตนเองยังไม่คิดกลับไป
ภูมิลำเนาในระยะนี้ แต่ถ้ามีโอกาสเก็บเงินได้มาก ๆ จะกลับไปทำกิจการเครื่อง
จักรสานที่ จังหวัดหนองคาย และต้องการดูแลพ่อแม่ซึ่งมีอายุมากด้วย

เสนอความคิดทางด้านสภาพแรงงานต่างจังหวัดนั้น คิดว่า ยังมีแรงงาน
หญิงย้ายถิ่นเข้ามาในเมืองต่อไป เพราะแรงงานส่วนมากมักต้องการประสบการณ์
แต่แรงงานที่อยู่ในเมืองจะอพยพย้ายถิ่นกลับ เพราะเห็นสภาพความจริงในเมืองที่มี
แต่ความลำบาก เสื่อมโทรมขึ้นเรื่อย ๆ

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนทาง
สังคมมาก จะสามารถปรับตัวบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

16.นางสุนี (นามสมมติ)

อายุ 24 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บเด้นท์

สถานภาพสมรส

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 2 ปีแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,500 บาท

จบการศึกษาระดับ ปวช. ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดระยองคีรีขันท์

บิดามารดามีอาชีพทำไร่สัปปะรด มีปัญหาน้ำท่วมบ่อยและราคาสัปปะรดตกต่ำมาก ทำให้รายได้ไม่แน่นอน

หลังจบการศึกษาแล้วต้องการหางานอื่นทำในเมือง จึงย้ายถิ่นเข้ามาในเมืองตามลำพัง มาเช่าบ้านอยู่

สมัครเป็นลูกจ้างที่นี้ ครอบครัวยู่อย่างอบอุ่น มีญาติและเพื่อนคอยให้กำลังใจ เมื่อเกิดปัญหาและเมื่อต้องการคำแนะนำ หรือปรึกษาปัญหามักได้รับคำแนะนำที่ดี และเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตจากเพื่อนสนิทเสมอ เพื่อนในหน่วยงานจะช่วยแบ่งเบาภาระในบางครั้งได้บ้าง และยอมรับข้อเสนอแนะของตนเสมอ จึงมีความมั่นใจในการดำรงชีวิตในเมือง สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุข การปฏิบัติงานดีตามความสามารถของตนอยู่แล้ว ทำงานมีประสิทธิภาพดีทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และระเบียบของหน่วยงาน มีการปรับบทบาทให้เข้ากับสังคมในสภาพต่าง ๆ ได้ดี ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานเสมอ

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ ทำให้คุณสนึ้นยังไม่คิดที่จะกลับไปประจวบคีรีขันธ์ในระยะนี้ คิดว่าตนเองโชคดีที่ทำงานราชการ ถ้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าโรงงานเลิกกิจการก็ต้องตกงานแน่ แต่ตั้งใจว่าในอนาคตจะเก็บเงินก้อนหนึ่งไปทำทุนค้าขายที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เสนอความคิดเห็น สำหรับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำของประเทศไทยขณะนี้ว่า แรงงานที่ตกงานอยู่ในเมือง ต้องย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมของตนแน่นอน ไม่สามารถอยู่ในเมืองได้ เพราะค่าครองชีพสูงมาก และไม่มีการให้ค่า ส่วนแรงงานในต่างจังหวัดก็จะไม่ย้ายถิ่นเข้ามาด้วย เพราะสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ในเมืองไม่แตกต่างจากชนบทมากนัก บางจังหวัดดีกว่าในเมืองด้วย จึงคิดว่าแนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นต้องลดลงอย่างมาก

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

17. นางอุบล (นามสมมติ)

อายุ 28 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ลูกจ้างผลิตเครื่องหมาย

สถานภาพสมรส มีบุตร 1 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาในเมือง 3 ปีแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,800 บาท

จบการศึกษาระดับปวส. ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

บิดามารดามีอาชีพทำนา สภาพพื้นดินมีปัญหาดินเปรี้ยวจัด ทำนาไม่ได้ผล ทางจังหวัดมาช่วยก็ยังไม่ได้ดีขึ้น ปลุกอะไรก็ไม่ได้ผลดี จึงมีรายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย รายได้ไม่มั่นคง

หลังจากจบการศึกษาแล้ว จึงย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง มาอาศัยอยู่กับญาติ

สมัครทำงานที่นี่ มีคนรู้จักแนะนำ รายได้ไม่ค่อยเพียงพอกับรายจ่ายนัก แต่ก็ไม่มีหนี้สิน ครอบครัวอยู่ อย่างอบอุ่น มีญาติและเพื่อนคอยให้กำลังใจเมื่อเกิดปัญหา และเมื่อต้องการคำแนะนำหรือปรึกษาปัญหามักได้รับคำแนะนำที่ดีและเป็นประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตจากเพื่อนสนิทเสมอ เพื่อนในหน่วยงานจะช่วยแบ่งเบาภาระใน บางครั้งได้บ้าง และยอมรับข้อเสนอแนะของตนเสมอ จึงมีความมั่นคงในการดำรง ชีวิตในเมือง สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุข การปฏิบัติงานดีตามความสามารถของตนอยู่แล้ว ทำงานมีประสิทธิภาพดี ทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และ

ระเบียบของหน่วยงาน มีการปรับบทบาทให้เข้ากับสังคมในสภาพต่าง ๆ ได้ดี ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานเสมอ

ตนเองยังไม่มีความคิดที่จะย้ายถิ่นกลับภูมิลำเนาในตอนนี้อยู่ เพราะไม่มีงานที่ถนัดให้ทำ ค่าแรงก็ถูกมาก แต่ในอนาคตจะหาทุนกลับไปทำบ่อเลี้ยงตะพาบน้ำ ที่ภูมิลำเนาเดิม

เสนอความคิดเห็นว่า แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นในอนาคตจะลดลงมาก เพราะในเมืองบริษัทและโรงงานเลิกจ้างคนงานหางานทำยากมากขึ้น เงินเดือนก็น้อยมาก ไม่มีสวัสดิการดีเหมือนแต่ก่อน ทุกอย่างก็คล้าย ๆ กับชนบท เมื่อไม่มีความแตกต่างแรงงานก็ไม่คิดจะอพยพให้ลำบากขึ้น อยู่บ้านของตนเองดีกว่า

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

18. นางประทีป (นามสมมติ)

อายุ 31 ปี ปฏิบัติหน้าที่ช่างเขียนเด่นท์

สถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 4ปี3เดือน

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,600 บาท

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัด
บุรีรัมย์

บิดามารดาเสียชีวิตแล้ว อาศัยอยู่กับย่า และญาติ ๆ มีอาชีพหลักทำสวนผัก

หลังจากจบการศึกษาแล้วช่วยงานที่บ้านอยู่หลายปี ต่อมาย่าต้องการให้รับ
ราชการ เพื่อจะได้มีอาชีพที่มั่นคงไว้ดูแลบุตรทั้ง 2 คน จึงย้ายถิ่นเข้ามาสมัคร
งานราชการในเมืองพร้อมกับญาติสนิท

สมัครทำงานงานที่นี้ โดยฝากบุตรทั้ง 2 คนให้ย่าเลี้ยงและส่งเสียทุกเดือน
มีญาติคอยให้การช่วยเหลือจึงทำให้รู้สึกว่าจะไม่มีความลำบากใจหลังจากย้ายเข้ามาอยู่
ในเมือง ส่วนการปฏิบัติงานคิดว่าทำได้ดีอยู่แล้วไม่มีปัญหาในการปรับตนเองให้เข้ากับ
กฎ ระเบียบต่าง ๆ ของทางราชการเข้ากับเพื่อนและผู้บังคับบัญชาได้ดี เข้าไปมีส่วน
ร่วมกับกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานอย่างดีเสมอ

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของ ประเทศไทยในขณะนั้นตกต่ำมาก ทำให้ยังไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายกลับจังหวัดบุรีรัมย์ ระยะเวลาไม่นาน เพราะถ้าตกลงงานระยะนี้คงหางานทำ ยากลำบาก แต่ตั้งใจว่าในอนาคตจะเก็บเงินเป็นทุนไปทำบ่อเลี้ยงปลาที่จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถอยู่ดูแล บิดา มารดา ด้วย

เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงงานในภาวะวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขณะนี้ว่า แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นจะน้อยลงอย่างมาก เพราะในเมืองไม่มีงานให้ทำ มีแต่จำนวนคนตกลงงานเพิ่มขึ้น ค่าครองชีพก็สูงกว่าต่างจังหวัดมาก ใครมีพื้นที่ไร่ นา ขณะนี้ก็จะทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ เพื่อที่จะอยู่รอดในสภาพสังคมปัจจุบัน

การสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีอายุมาก รายได้สูง ระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

19. นางสาวสมพร (นามสมมติ)

อายุ 25 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บกระเป๋า

สถานภาพสมรส มีบุตร 1 คน

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 4 ปีแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 5,500 บาท

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด
ขอนแก่น

บิดามารดามีอาชีพทำนา พินนาแห้งแล้งทำนาไม่ได้ผล

หลังจากจบการศึกษาแล้วจึงย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง อาศัยอยู่กับ
ญาติที่จังหวัดปทุมธานี

สมัครงานเป็นลูกจ้างที่นี้ รายได้น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย จึงไม่ได้
ส่งเสียบิดามารดา แต่ไม่มีหนี้สิน มักกลับไปเยี่ยมบ้านและได้รับกำลังใจกลับมา
เสมอ เมื่อเกิดปัญหาที่นี้จะได้รับความช่วยเหลือจากญาติเป็นอย่างดี เพื่อน และ
ผู้บังคับบัญชาให้ความไว้วางใจ ในการมอบหมายงานสำคัญ เมื่อมีปัญหาก็มียุ่คอย
ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแบ่งเบาภาระต่าง ๆ ทำให้มีกำลังใจในการดำเนินชีวิตและ
ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานที่จัดขึ้น
เสมอ และไม่มีปัญหาในการปรับบทบาทของตนเองให้เข้ากับระเบียบ สภาพต่าง ๆ
ของสังคมในปัจจุบันเลย

สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันตนเองไม่คิดจะกลับไปอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น เพราะไม่มีรายได้ จึงต้องการทำงานราชการไปก่อนเพื่อเก็บสะสมทุน เมื่อตอนอายุมากจะกลับไปทำไร่นาสวนผสม อยู่กับครอบครัวที่จังหวัดขอนแก่น

เสนอความคิดเห็น ถึงแนวโน้มแรงงานย้ายถิ่นในปัจจุบันจะลดลง เพราะบริษัทและโรงงานต่าง ๆ ในเมืองล้มเลิกกิจการมากมาย ไม่มีงานให้ทำ ค่าครองชีพสูงมาก รายได้ไม่พอกับรายจ่าย

การสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีรายได้สูง ระยะเวลาการย้ายถิ่นมานาน และได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับบทบาททางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุนสมมติฐาน

20. นางจิตสุข (นามสมมติ)

อายุ 23 ปี

ปฏิบัติหน้าที่ช่างเย็บชিপเสื้อผีก

สถานภาพสมรส

ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเมือง 1 ปี 6 เดือนแล้ว

ปัจจุบันได้รับเงินเดือน 4,400 บาท

จบการศึกษาระดับปวส. ที่โรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดชัยภูมิ

บิดามารดามีอาชีพทำนา

หลังจากจบการศึกษาแล้ว อยู่ช่วยบิดามารดาทำนา แต่รายได้ไม่มั่นคง เพราะราคาพืชผลไม่แน่นอน ประกอบกับฝนไม่ตกตามฤดูกาล พื้นที่แห้งแล้ง ผลผลิตน้อยจึงออกหางานทำในจังหวัดชัยภูมิ แต่เป็นงานรายวัน รายได้น้อยและไม่แน่นอนไม่เพียงพอกับรายจ่าย

สมัครทำงานที่นี้ จึงย้ายถิ่นเข้ามาในเมืองพร้อมกับเพื่อน โดยเช่าบ้านอยู่กับเพื่อน ทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย จึงมิได้ส่งเสีย บิดา มารดา แต่พยายามตั้งใจทำงานอย่างดี ได้รับกำลังใจจากบิดา มารดา อยู่เสมอ และมีเพื่อนคอยให้การช่วยเหลือจึงทำให้รู้สึกที่ไม่มี ความลำบากใจหลังจากย้ายเข้ามาอยู่ในเมือง ส่วนการปฏิบัติงานคิดว่าทำได้ดีอยู่แล้วไม่มีปัญหาในการปรับตนเองให้เข้ากับกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของทางราชการ เข้ากับเพื่อนและผู้บังคับบัญชาได้ดี เข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมพิเศษของหน่วยงานอย่างดีเสมอ

สำหรับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ตกต่ำมาก ทำให้คนจิตสับสน
 ยังไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายกลับจังหวัดชัยภูมิ ระยะเวลาสั้นๆ เพราะถ้าตักงานระยะ
 ดงหางานทำลำบาก แต่ตั้งใจว่าในอนาคตจะเก็บเงินเป็นทุนไปเปิดร้านทอผ้าไหม
 พันเมืองชายที่จังหวัดชัยภูมิ สามารถอยู่ดูแล บิดา มารดา ด้วย

เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงงานในภาวะวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขณะนี้
 เห็นว่า แนวโน้มแรงงานหญิงย้ายถิ่นจะน้อยลงอย่างมาก เพราะในเมืองไม่มีงานให้ทำ
 มีแต่จำนวนคนตักงานเพิ่มขึ้น ค่าครองชีพก็สูงกว่าต่างจังหวัดมาก ใครมีพื้นที่ไร่ นา
 ขณะนี้ ก็จะทำเกษตรตามแบบใช้ภูมิปัญญาไทย เพื่อที่จะอยู่รอดได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน

การสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างหญิงย้ายถิ่นที่มีการศึกษาสูง และได้รับการ
 การสนับสนุนทางสังคมมาก จะสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดี เป็นการสนับสนุน
 สมมติฐาน